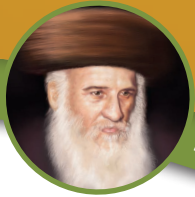

מופץ
ב-17,000
עותקים

דרך הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש | מאת הרב שי עמרי שליט"א

עפ"י דרכו של הרה"צ ר' אשר פריינד זצ"ל

העלון מוקדש לרפואת:
נעמי בת פנינה
איילה חן בת אודליה
רוחמה חנה בת חיה שרה
יגל שמעון בן תהילה
בתושח"י

חברותא לדרך

פנינים על הפרשה

נח השפעת הציבור

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל (א, א)

למשה רבינו היה קושי בדיבור מגיל צעיר, וכך העיד משה על עצמו "כי כבד פה וכבד לשון אנוכי". חז"ל אומרים שבמתן תורה נתרפאה לשונו והתחיל לדבר דברים (דברים רבה א, א), אך צריך להבין מניין קיבל משה רבינו יכולת דיבור כה מיוחדת המופיעה לאורך כל ספר דברים?

התורה נותנת לנו את התשובה בפתיחת חומש דברים: "אשר דיבר משה - אל כל ישראל". למשה רבינו האדם הפרטי אכן לא היה כח דיבור מיוחד, ומה עוד שהיו לו שנים רבות של גמגום שפגעו עוד בכישרון הדיבור שלו. אבל ברגע שמשה רבינו נהיה מנהיג, וכלל ישראל היה זקוק לדיבור שלו, מיד קיבל משה כישרון דיבור מיוחד, כי למנהיג ציבור ה' נותן כלים מיוחדים לתועלת הציבור.

אפשר ללמוד מכאן, שאדם שמחבר את עצמו להיות "איש כלל" שדואג ופועל לצורכי רבים, זוכה לקבל כלים וכוחות נוספים שלא היו בו קודם לכן, מכח הציבור שעליו הוא משפיע.

ביאור התורה - נתינת נח לכיבוש הארץ

הואיל משה באר את התורה הזאת (א, ה)

אומר רש"י "בשבעים לשון פירשה להם". צריך להבין מה הטעם שמשה רבינו טרח לפרש את התורה בשבעים לשון?

התשובה היא, שהיות ועם ישראל עמדו לפני הכניסה לארץ ישראל ועמדו להילחם בכל העמים אשר שם, הם היו זקוקים להכניע קודם לכן את שורשם הרוחני של אותם אומות, ואז מלאכת כיבוש הארץ הגשמית תהיה קלה יותר. והיות ובארץ ישראל היו שבעה אומות שכללו בתוכם את הכוח של כל "שבעים אומות", משה רבינו ביאר את התורה בשבעים לשון, בכדי

הזן את העולם

בהפטרת הפרשה נמצא פסוק ידוע, שדרך החסידות מאירה אותו בביאור נפלא ומתוק.

"ידע שור קונוה וחמור אבוס בעליו, ישראל לא ידע עמי לא התבונן"

אומר בעל חידושי הרי"ם זצ"ל "מה שהמנהג הוא שהעולם הולכים לאכול תיכף אחר התפילה, שהרי השכל מחייב ללמוד או לעשות מצוות ומעשים טובים, אך כתיב "ידע שור קונוה וחמור אבוס בעליו", ואם על ידי התפילה עוד לא ידע את השם יתברך, אז על ידי האכילה הנקרא 'אבוס בעליו' יוכל להכיר ולידע את השם".

נראה שכוונת קדשו לומר כי השור מלך בבהמות, בדרגה גבוהה מן החמור, יש לו "דעת" והוא ידע את הקונה אותו. לעומת זאת החמור לא מכיר את בעליו, אבל דרך האבוס, הוא מבין מי דואג למלא את האבוס. הנביא ישעיה מתאונן א"כ שהגם אם אין עם ישראל זוכים לידע את ה' כמו השור בעבודת התורה והתפילה, אבל לפחות יכולים הם להכיר את בוראם ע"י עבודת האכילה.

פעם הסביר זאת הרב במתק לשונו: אדם יושב ואוכל ארוחת צהריים, הוא עלול לחשוב שהאורז הגיע מתאילנד, והעוף הגיע מהלולים במירון, וה' שלח לו כסף לקנות אותם, ועכשיו "הוא" אוכל ארוחה, יש לו סכין ומזלג והוא מסתדר לבד יופי...

לא ולא!! יהודי צריך להתבונן שה' לא רק נתן לו כסף, אלא עכשיו ה' מכניס לו לפה את האוכל, כמו שאמא מאכילה את תינוקה עם כפית, ומכניסה יחד עם הכפית את כל החום והאהבה.

כשאנו מברכים "הזן את העולם כולו בטובו" אין הכוונה שה' זרק אוכל בעולם ו'תסתדרו'. בורא העולם מאכיל ומשקה כל אדם באופן אישי, ושעת האכילה היא זמן קדוש להרגיש ולהפנים ולקנות את האמונה הזו.

שבת שלום

הר' מאיר גריידי

מדור זה נכתב ע"י אברכי כולל 'דרך הבעל שם טוב', כי תורה אמיתית לא נשארת רק בבית המדרש - היא הולכת איתך לכל מקום

בידיים שלך לשמח אנשים!
הצטרף גם אתה

להפצת העלוניו של דרך הבעל שם טוב

055-9814913 | אברהם: 052-2258276 | office@baderech.co.il

זמני השבת		
ניסיה	ציאה	ר"ת
19:31	20:21	חיפה
19:28	20:18	תל אביב
19:09	20:20	ירושלים
19:28	20:18	באר שבע

פרשת השבוע על פי דרך הבעל שם טוב הרב שי עטרי שליט"א

מחורבן לתקומה

"ה' אלקינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה"

הפשט של הפסוק הוא שה' דיבר אלינו בחורב בהר סיני ואמר לנו "רב לכם שבת בהר הזה", דהיינו מספיק לכם לשבת פה, סעו לכם ובואו הר האמרי וכו'.

נדרש לבאר את הפסוק על פי "דרך הבעל שם טוב".

חורב זה מצב של חורבן. יש מצבים בהם האדם חווה חורבן כמו בשלום בית, פרנסה, בריאות או בעבודת ה'. מה עושים כשאתה פוגש את החורב האמיתי שלך?

מובא בפסוק ו': **"ה' אלקינו בחורב לאמר"** אדם שעבר חורבן זה לא הזמן לרמוס אותו אלא ככתוב: **"לאמר"** ולאמר זו אמירה רכה.

לדוגמה, אבא ראה את בנו נרדם עם אייפון כי הוא לא היה מספיק ערני להחביא אותו עמוק מתחת לכרית. יש הורים שמעירים את הילד בן השמונה עשרה: **"קום! קום! מה זה?!"**

האבא מראה לו את הסרט שעדיין פועל ואז מתחילה מלחמת עולם בין האבא בן הארבעים לבין הבן בן השמונה עשרה.

הילד אומר: **"זה של החבר שלי"**. והאבא מטיח בו: **"עכשיו ראיתי את הפרצוף האמיתי שלך, אתה שקרן, רמאי ונוכל"**. אין לך טיפת יראת שמיים". והבן, שאין לו כבר מה להפסיד אחרי כל מה שהאבא הטיח בו, עוזב את הבית.

דוגמה נוספת, אישה חכמה רואה את בעלה עם אייפון ופונה אליו:

- יוסי, מה עושים הערב?

- אין לי משהו מיוחד.

- בא לך לנסוע הערב לרמלה?

- מה יש ברמלה?

- יש שם שיעור של "דרך הבעל שם טוב",

הרב ממש מצחיק. אתה בא?

- די עם הרבנים שלך. כל היום את חופרת עם הרבנים.

- אכפת לך לבוא? הוא מצחיק ואני חייבת להשתחרר קצת, עבר עלי הרבה השבוע. יש מצב שלאחר השיעור תיגש לרב לקבל ברכה?

- נראה אם הוא יצחיק...

יודע ממה נהיה לך חורב? כי אתה לוקח את הגדלות ואת ההצלחות לך לעצמך במקום להגיד: "אבא, תודה רבה, אלו הרחמים שלך".

(מתוך השיחה)

לאחר השיעור, היא אומרת לבעלה: **"מה אתה אומר על הרב? נכון שהוא מצחיק?"**

- כן.

- היית רוצה שנקבע אצלו פגישה?

היא מרימה טלפון לרב: **"הרב, אני ובעלי עומדים להגיע אליך, טפל בו כחוכמתך אני רק אומרת לרב מה הסיפור והרב יעשה כחוכמתו"**. שום מילה לבעל.

לאט לאט היא חיברה אותו לדרך וחיברה אותו לרב. ברוך ה' הוא קיבל חיזוק, קיבל יראת שמיים, קיבל מסר איך עובדים את ה'. היא חיברה אותו לחברים של "דרך הבעל שם טוב" וברוך ה' אחרי שנה הוא לבד נהיה חלק מהתלמידים של הרב. **"חוכמות נשים בנתה ביתה"**.

עם ישראל למוד חורבנות, בית שני נחרב על שנאת חינוס אבל עד שאתה בוכה על הבית השני תבכה על הבן שלך גם הוא נחרב וגם הבת שלך נחרבה. אתם יודעים למה? כי לא ידעו איך ללכת איתם מסביב, לאט לאט, על מה שאתה יכול להגיד **"כן"** - תגיד כן, תשחרר קצת. איפה שאתה יכול להתגמש - תתגמש.

היה יהודי שאשתו פתאום ראתה שהוא אכל שוקולד חלבי עם אבקת חלב נוכרי עם הכשר.

היא אמרה לו: **"תגיד לי מה זה?!"** איך אתה מעז להכניס לבית חלב נוכרי?"

- אבל הרב יצחק יוסף מתיר, יש פוסקים שמתירים.

- לא לבית שלנו!

ואז החלה מריבה ביניהם ונהיה בלאגן, צרות צרורות. היא הרסה את הבית שלה.

כך מדברים לבעל? להגיד לו **"מי הרשה לך?"** הוא הילד שלך? הוא בן שנתיים? הבחור בן ארבעים וחמש. נשים מדברות לבעל בשפה של דרישות:

אני לא מרשה! בוא הנה, כלים! לך למכולת, תקנה! תתלה כביסה!

כך מדברים לבעל? גם לאישה לא מדברים כך, לאף אחד לא מדברים כך.

אז איך כן מדברים?

- **"האם אתה מוכן בבקשה ללכת למכולת? זה ממש ישמח אותי"**.

- **"האם תסכים לעזור לי ולתלות כביסה? אני ממש אעריך את זה"**.

- **"אם לא קשה לך להכין לי נס קפה זה ירים אותי לשמיים"**.

למה לזרוק פקודות? זה לא יפה ולא מכבד. כשאני דורש ממנה או שהיא דורשת ממני זה נקרא לתת פקודות ואצלנו אין פקודות כי אתה בן אדם כמוני ואין לי זכות להשתלט עליך ועל האישיות שלך, לא הגבר על האישה ולא האישה על הגבר, אלא השולט היחיד הוא בורא עולם. זו הדרכה פשוטה, אם זוגות היו מקבלים את ההדרכה הזו לפני כן הם היו מבינים איך צריך לדבר בבית.

כשיש מצב של חורבן ונפילה זה הזמן הכי קריטי לפנות לבן אדם ברכות, באמירה רכה ומה צריך לומר לו? לאיפה צריך לחתור באמירה הזאת? **"רב לכם"**.

אפשר להסביר את המילים האלו בשני אופנים. האחד, שיהיה לך רב. אם יהיה לך רב שידריך אותך המצב שלך יהיה הרבה יותר טוב.

הדרך לטיפול ברגשי נחיתות

וההסבר הפנימי יותר, הוא האם אתה יודע למה נחרבת? כי **"רב לכם"** פירושו שיש בך הרבה גאוה. כנראה שהתגאית, לקחת את כל סיומי המסכנות לעצמך, את כל הגמ"חים שנתת לחברים שלך ייחסת לעצמך, על כל התפילות שקמת בנץ אמרת **"כוחי ועוצם ידי"**, ייחסת לעצמך המון הצלחות כשזה בעצם לא היית אתה, אלא הרחמים של ה'. אל תיקח לעצמך את התהילה כי אם היית הולך עם הכנעה ועם ענווה היית זוכה לשמירה של ה' ולא היית מגיע לחורבן. זה מה שה' רוצה ממך, ה' רוצה לתת לך את כל ההצלחה.

אתה יודע ממה נהיה לך חורב? כי אתה לוקח את הגדלות ואת ההצלחות שלך לעצמך במקום להגיד **"אבא, תודה רבה, אלו הרחמים שלך"**.

ממשיך הפסוק: **"שבת בהר הזה"**.

כדי להבין איך אני ניצל מהגאוה צריך **"שבת בהר הזה"** - אתה צריך לשהות בהר הזה. חז"ל אומרים שיצר הרע נדמה להר ולעתיד לבוא הקב"ה ישחט את היצר הרע. לצדיקים הוא נדמה כהר גבוה לרשעים נדמה כחוט השערה. יצר הרע הוא הר עוצמתי.

תשהה בהר ותבין שאתה מציאות של שלילה, מציאות של כישלון, תזכור שאתה כעסן, תזכור

מספר חדש ללא פרסומות לקו השיעורים!

כל מה שחשוב לכם בדרך הבעל שם טוב

קו השיעורים העולמי של דרך הבעל שם טוב:
090-111-1700 | 03-30-90900 ללא פרסומות

מענה אנושי:

א'-ה' בין השעות 8:00-15:00
בטלפון: 055-9814913

להקדשת העלון ולתרומות:
052-225-8276

לקבלת העלון למייל:
office@baderech.co.il

מטפלת רגשית

052-5732470

להזמנת הרב לשיעורים
חייגו: 050-3739010

מאון נשים לפחיתות

אמונה | שלום בית | חינוך ילדים | תקשורת בין אישית | נפש האדם ועוד...

פרשת דברים

לכבוד ידידי... היקר הי"ו

אנחנו עומדים כעת לקראת סיומם של תשעת הימים - ימי האבלות על החורבן - ויוצאים לתקופה שנקראת "שבעה דנחמתי", שבעה שבועות של נחמה.

למי שיש ג' שבועות, זוהי אחר כך ל-ז' שבועות - כלומר מי ששותף לכאב (ג' שבועות של צער מי"ז בתמוז עד ט' אב) זוהי אחר כך לשבעה שבועות של נחמה.

כדי לזכות להיות שותף לחבר בהצלחותיו - קודם יש להיות שותף לכאבים שלו כשהוא בצער, אסור להעלים עין, יש לשים לב, להתקשר, להתעניין ולהראות אכפתיות בבחינת "עמו אֶנְכִי בְצָרָה" (תהילים פרק צ"א) - ורק אחר כך מכוח השותפות והאחדות זוהי ל"אֶחָדָהּ וְאֶחָדָהּ אֶרְךָ יָמִים אֲשֶׁרֵיהֶוּ וכו'" (שם).

והעניין הוא כי בזמן צרה אדם נמצא בחיסרון, ולהתחבר בזמן הזה לחבר פירושו הזדהות עם החיסרון שלו, "גם אני מציאות של חוסר", וכשמזדהה עם חברו - ש"גם אני במהותי כמוך, חסר אונים ונטול שלמות כמוך" - אזי אחר כך כשנעשה שלמות וישועה אצל החבר, גם הוא זוכה לשלמות מכוח החיבור שהיה לו עם חברו בשעת החיסרון.

וזהו "טוֹב לָלֶכֶת אֶל בֵּית אֲבִל מִלָּכֶת אֶל בֵּית מִשְׁתֶּה" (קהלת פרק ז') - יש עדיפות להיות עם החבר כשהוא בחיסרון ובכאב - יותר מאשר כשהולך אליו והוא בשעת שמחתו.

"בְּאֶשֶׁר הוּא סוֹף כָּל הָאָדָם" (שם) - כאן מבאר את הטעם לכך, כי החיסרון הוא "סוף כָּל הָאָדָם" - כלומר המטרה והתכלית שהאדם יגיע להכרת החיסרון שלו, ולכן את זה משיגים יותר כשהחבר בכאב, מה שאין כן כשהולכים לבית משתה - שם יותר קשה להשיג את השגת החיסרון כי שם הכל נראה טוב ומושלם (ואף על פי שגם שם יש כל מיני חסרונות - אך הם נמצאים יותר בהעלם מאשר בגילוי), וזהו שסיים את הפסוק "יְהִי יִתְּן אֶל לְבוֹ" - דהיינו על ידי ההתחברות לחיסרון של החבר ואי העלמת העין מכאביו - יזכה להיות בבחינת "חִי", כלומר יזכה לדביקות ה', כאמור "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חִיִּים כְּלִקְחֶם חַיִּים" (דברים פרק ד'), וזהו "יְהִי" - כלומר דרגת "חִי" שהיא דרגת דביקות בה' כמו שביארנו למעלה, "יִתְּן אֶל לְבוֹ" - יזכה להפנים אל תוכו.

נורמלי, אבל תעבוד על כך כי אתה תמיד תשב בהר הזה, תמיד יהיו בך הטבעים הללו, ברם אל תיתן להם לצאת אל הפועל. תתגבר עליהם. יש לך כעס? זה נורמלי אבל אל תוציא אותו לפועל.

איך עובדים על המידות?

על ידי התבודדות ותפילה. שב עם עצמך, תמצא לך מקום שבו אתה יושב רק אתה והבורא, תשיח בפניו כל מה שעל ליבך, תסדר את המחשבות שלך: "אבא, אתה בראת אותי עם כעס, עם לחץ, עם גאווה. אבא, לימדת אותי שזה הנורמלי וכך אשאר כל חיי, אבל תציל אותי שאני לא אוציא אותם החוצה". תמצא לך את הזמן שאתה ובורא עולם תיפגשו יום יום. ר' אשר היה אומר לצאת לפעלד, פעלד זה שדה ואם אין שדה אז תצא למרפסת שלך או לחדר פינתי תשב ליד הגמרא שלך ותדבר קצת עם ה', תפתח בפניו את הלב שלך.

להתבודדות יש שתי פעולות: התרוקנות ומילוי. היא מרוקנת אותך מכל הר הגעש שעבר עליך היום, אתה קודם כל מתרוקן, מספר לה' מה עבר עליך, את הקשיים: "ה', קשה לי עם אשתי, ה' קשה לי עם הילדים..." אתה יושב ליד הפסיכולוג מספר אחד בעולם בלי כסף, פגישה חנים יום יום. ספר לו מה כואב לך. לאחר שהתרוקנת מכל הלחצים שעברו עליך, עכשיו מגיעה פעולת המילוי - תבקש מה' שימלא אותך: "בורא עולם, אני רוצה סייעתא דשמיא בחינוך הילדים, אני רוצה שתהיה איתי בשלום הבית, אני רוצה שתהיה איתי בלימוד התורה..."

ר' נתן אומר שצריך לעשות מהתורות תפילות - שמעת תורה? קראת מאמר? תתפלל על זה.

אישה עוברת ביום אחד מה שגבר עובר במשך כמה שנים מבחינה רגשית לכן אצלה ההתבודדות היא חמצן, זו ממש הצלת נפשות, רק באופן נורמלי האישה עושה את ההתבודדות מול בעלה אז לא לתת עצות ורעיונות בבקשה, בעל יקר, אלא רק לשמוע ולהכיל, תן לה להשתחרר ולהתרוקן חצי שעה ואתה מקבל אישה חדשה מהניילון.

ואם הבעל לא קשוב לאישה אזי יש לה את בורא עולם שישמע אותה. תעשי מבורא עולם בעלך הוא ישמע אותך, הוא יפנק אותך, הוא יהיה האוזן הקשבת.

יהי רצון שה' יזכה את כל עם ישראל לגאולה הקרובה אמן כן יהי רצון.

שבת שלום.

שאתה קמצן, תזכור שאתה קנאי. אז אם אני כל השלילה מנין יש לי הצלחות? מהרחמים של ה'.

כל חיך אתה חייב להיות בהצגה. בפנים אתה יודע את האמת שלך שיש לך קנאה, תאוות, כבוד, הכל, אבל אל תגלה את זה, אלא תשחק את המשחק כמו כולם.

כשהכרתי את "דרך הבעל שם טוב" ר' אשר לימד אותי שאני נורמלי בכך שיש לי תאוות, שאני רוצה כבוד, שיש לי קנאה, פחדים, כעס... סוף

סוף מישוהו אמר לי שאני נורמלי ושכולם כאלה, לכולם יש רצון לקבל כבוד, כולם בעלי תאוות, קנאה, כעס, לחץ, פחדים. הכל בכל מכל. יש בך הכל וזה הנורמלי. חזרו לי החיים כי הבנתי שאני נורמלי ואני לא צריך להתבייש מעצמי. ר' אשר אמר לי שגם הוא כזה וגם דוד המלך וכן כל הצדיקים.

מי שלא מכיר את "דרך הבעל שם טוב" ופוגש בעצמו את המידות הרעות שלו אז הוא חושב שהוא פגום: "מה אני עושה עם הכעס שלי? מה אני עושה עם העצבים שלי? עם הלחץ שלי? עם הפחדים? אני לא נורמלי רק שהעולם לא יידע איזה חולה נפש אני".

"דרך הבעל שם טוב" אומרת שאתה נורמלי וכולם כמוך וזה בסדר שיש לך את המידות הללו כי כך ה' ברא אותך רק תעבוד עליהן.

ללא "דרך הבעל שם טוב" אתה מסתובב בעולם כבול ברגשי נחיתות. ככתוב במשלי: "יודע צדיק נפש בהמתו" - כל אדם נורמלי יודע בדיוק מה מתחולל אצלו בפנים, איזו נפש בהמית יש לו. כל אחד ונפש בהמתו שלו ומה אתה עושה עם הנפש הבהמית שלך?

כשהכרתי את "דרך הבעל שם טוב" היא נתנה לי ביטחון וכבוד. הבנתי שאני בסדר ונורמלי עם כל המידות שבי. זה נורמלי שיש לי כעס ויש לי קנאה ויש לי תאוות ויש בי גאווה כי כך ה' ברא אותנו. בספר במדבר (ל"א, יד) כתוב: "וַיִּקְצֹץ מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחַיִּל" - משה כועס וזה נורמלי, נכון שהכעס שלו הוא לא הכעס שלנו, נכון שאצלו זה בדקויות, אבל יש לו כעס וכאן התורה מגלה לך שזה טבע האנוש.

תודה לך תורה קדושה שאת מלמדת אותי שאני נורמלי. זה נורמלי שיש לך עצלות וזה נורמלי שאתה רוצה לישון וזה נורמלי שאין לך כוח לעזור - כל מה שתספר לי שיש לך זה נורמלי.

תודה לך תורה קדושה שאת מקבלת אותי כפי שאני.

התורה מגלה לנו שאתה כפי שאתה

לקוח מתוך הספר "אגרות הדרך"
מאת הרב שי עטרי שליט"א
לרכישה חייגו: ר' אברהם 052-2258276

כולל ערב של דרך הבעש"ט

אנו מזמינים אתכם להצטרף אלינו ללימוד באווירה מרוממת

בית המדרש "פני אהרון", רחוב האדמו"ר מקוצק 20, בני ברק
ימי פעילות: א' - ה' | 21:00-22:30

בואו תהיו שותפים

זכות התורה הטהורה יכולה להיות שלכם!
אנו מעניקים אפשרות להקדיש את לימוד הערב

• רפואה שלמה • עילוי נשמת
• יקיריכם • שפע ופרנסה

הפכו את התורה של הכולל - למגן האישי שלכם ושל משפחתכם.

לפרטים על מסלולי ההקדשה
052-2258276

כיבוד ושתייה חמה בשמחה!

מספר חדש
ללא פרסומות
לקו הילדים!

סיפור 70

צדיק נסתר

פעם אחת הגיע אדם אל הרב ישראל סלנטר וספר לו בהתלהבות:

"רבי, שמעתי שבדור שלנו יש צדיקים נסתרים גדולים מאוד! אחד מהם נראה כמו סנדלר פשוט, ואחר נראה כמו נגר."

איש אינו יודע מי הם באמת."

הקשיב רבי ישראל סלנטר לדבריו, חייך מעט ושאל:

"ומה הם עושים למען אנשים אחרים?"

האיש משרב בכתפיו ואמר:

"אינני יודע. הם אנשים שקטים מאוד, חיים לעצמם ואינם מכירים לאיש."

נעשה רבי ישראל סלנטר רציני ואמר:

"בני, וכי כל כך להיות צדיק? האם אדם שיושב בפנתו, עטוף בפרוותו,

ודואג רק לעצמו נקרא צדיק?"

האיש שתק.

המשורר הרב ואמר:

"צדיק אמתי אינו חושב רק על עצמו. הוא רואה את צרתם של אחרים, דואג להם, עוזר להם ומשתתף בכלבם. אם אדם עסוק רק בשלולמו ובנוחותו, כיצד אפשר לקרוא לו צדיק?"

הפעם פנה אל משפחה שלישית, משפחת מושייב. המשפחה הזו הבטיחה לו בצורה מפורשת: "אצלנו לא תצטרך לנקות את הבית, ואין לנו ילדים קטנים שצוקקים לעזרה בלמודים."

הדבר היחיד שבקשו ממנו היה להשתמש בכשרון השירה המיוחד שלו כדי לשמח אותם ואת האורחים במהלך סעודות סוף השבוע והארועים המשפחתיים. בהתחלה שימי שר בשמחה, אך מהר מאוד הרגיש שהדרישות לשיר שוב ושוב במשך שעות ארוכות הופכות למטלה מתישה שגורמת לו להרגיש כמו "זמר בהזמנה". מתסכל וכעוס, הוא עצב גם אותם. כעת, כשהוא עייף, רעב ומאקזב מכל העולם, החליט שימי לפנות אל אדם חכם ודגול הידוע בפי הכל בשל חכמתו העמוקה והבנתו הנפש האדם – הרב בוקסבומר.

שימי הגיע אל ביתו של הרב כשהוא שפוף ומיאש. הרב הבחין מייד במצבו הקשה של הבחור הצעיר. הוא לא שאל שאלות, אלא קם מייד ממקומו, נכנס אל המטבח ובמו ידיו הכין עבור שימי ארוחת בקר מזינה וחמה: חביתה טרזה, ירקות חתוכים, לחם וכוס תה חם.

שימי ישב נבוך אל השלחן ואמר בקול שקט: "כבוד הרב, לא נעים לי... אני מרגיש שאני הופך את הרב לטבח שלי."

הרב עצר את מלאכתו, הביט בשימי במבט אבהי ואוהב, ואמר ברכות: "טבח? חלילה וחס, בני היקר! זו אינה עבודת טבחות פשוטה, זוהי המצוה הגדולה של הכנסת אורחים. אני לא משרת אותך, אלא זוכה לקיים מעשה חסד יקר מפז שמביא לי שמחה רבה!" תוך כדי הארוחה, פתח שימי את לבו וסיפר לרב בבכי ובתסכול על כל שלוש המשפחות שעבר:

על הראשונה שרצתה שיהיה פועל נקיון, על השנייה שהפכה אותו למורה פרטי, ועל משפחת מושייב שרצתה לנצל את קולו ולהפך אותו לצמר המשפחתי שלה.

האם הרב יעזר לשימי למצא משפחה אוהבת וחמה, או אולי ישנה את מבטו על החיים? המשך יבוא בשבוע הבא.

המשך יבוא בעז"ה בשבוע הבא

בושה שמגיעת עד פסא הכבוד פרק ב'

בפרק הקודם שימי בן ה-14 חיפש בית חם ללא תנאים ותפקידים. הוא מניע למשפחת מושייב, משפחה טובה וחמה, אך לא המשפחה יש בקשה אחת משימי.

אב המשפחה קרא לשימי לשיחה קצרה בסלון והסביר: "שימי, אנחנו שמחים מאוד שאתה אתנו, ואתה מוזמן להרגיש כאן כמו בן בית לכל דבר. יחד עם זאת, יש לנו בקשה אחת חשובה."

הבן הצעיר שלנו מתקשה מאוד בלמודיו בבית הספר. הוא זקוק למישהו שישב איתו בכל ערב, יעזר לו להכין את שיעורי הבית, ויחזר איתו בסבלנות על חומר הלימודים כדי שיעליו במבחנים. ראינו שאתה בחור חכם ומלמד, ונשמח מאוד אם אתה תהיה זה שיקדם אותו."

שימי, ששמח על כך שאינו צריך לעסוק בעבודות פיזיות, הסכים מיד. אך המציאות התגלתה כקשה ומתישה לא פחות. הילד הצעיר היה מוסס דעת, התקשה להתרכז והתקדם בקצב אטי במיוחד. בכל ערב, במשך שעות או שלוש שעות ארוכות, נאלץ שימי לשבת לצדו, להסביר שוב ושוב את אותם המושגים, לפתור תרגילים מורכבים ולעבר על מחברות הלימוד.

ככל שהימים נקפו, מצא את עצמו שימי מאבד את הסבלנות. המחשבות הטורדניות הישנות חזרו לבקר אותו, והוא החל לחוש שוב תחושת מחנק קשה של נצול.

"מה קורה כאן?" שאל את עצמו שימי כשישב לבדו בחדרו, "במקום פועל נקיון, הם הפכו אותי למורה פרטי במשרה מלאה! במקום לנחם ולהשקיע בעצמי, אני נאלץ לבזבז את כל כוחותי ואת שעות הערב היקרות שלי על ילד שלא מצליח לקלט דבר. זה פשוט לא הוגן."

המורר הלך וגדל, והלמוד המשותף הפך לעל כבד מנושא עבורו. בדיק כמו בפעם הקודמת, לאחר חצי שנה של סבל ותסכול, החליט שימי שאינו יכול להמשיך כך יותר.

הוא הרגיש שהעבודה המנטלית סוחטת ממנו את כל האנרגיה, ובאחד הימים אסף שוב את חפציו וברח מהבית.

שוב מצא את עצמו שימי ללא קורת גג, נודד ממקום למקום ומחפש פתרון.

להאזנה לספור בקו 'ילדים בדרך': חינו 1700-111-220 ובחרו את מספר הספור המופיע בענן שמעל הכותרת.

במחיר קו אחד בלבד
פותחים את הקודם
לכל בני הבית!

שותפות בהחזקת הקו:
19 ₪ בלבד

מאות אלפים את הקו של הרב יזם
להצטרפות חייגו:
1700-111-220

מספר הקו ללא פרסומות!

